

LENNI – ÖSSZEGYÚJTOTT VERSEK

A szerző 10 éves kora óta ír, s bár irodalomtudományi doktorátust is szerzett, költészete mégsem lett tudós-poézis, mindvégig mélyen személyes indíttatású maradt. Ez a kötet a 16. és 60. életéve között született versekből válogat. A versek nem időrendben, hanem a leszállás-MÉLYPONT-felszállás élményeit tematizálva szerepelnek a kötetben a következő fejezetekbe igazodva:

- I. LENNI – A LÉT SZÍNE(i)
- II. A LÉT FONÁKJA – A TUDAT POKLAI
- III. POKOLJÁRÁS – A KÖLTŐ-LÉT SZÍNE ÉS FONÁKJA
- IV. A SZERELEM KAPUI – „LÉLEKTŐL LÉLEKIG”
- V. BOLDOGSÁG

E fejezetcímekhez vendégszövegekből szőtt vers-kollázsok és egy-egy grafika társul, melyek együttesen a következő fejezet hangulatát és alapgondolatait vetítik előre:

*„Jaj, minden oly szép, még a csúnya is...s az ámulattól szinte égig érek...
Állj meg, te óra és dőlj össze, naptár...szeretnek engem, boldogságban élek...
s a csillagok lélekző lelke csöndesen ragyog.”*
*„Szólt az ember: körte vagyok...
S körtét ettek a bogarak, a madarak, az éhes csillagok”.
„Vagy minden csoda, vagy semmi sem az”.
„S a csoda bábái dalolnak
s a homály szerteszáll
ölen
Fény”*

*„Ki életének sok fáradt fonákját
testvéries, boldog jelképbe fűzi,
csak így fogod magadhoz a világot,
így, leggyöngédebb karral átölelve”*

„Szeretet ölelte a csillagos teret”

*„Egy szikra az, mi bennetek dereng,
egy végtelen erőnek mozzanása” ...*

„és a sötétben túl van a világ.”